R 5973

புத்திமதிக்கு சிரமத்தோடு கீழ்ப்படிதல்

SUFFER THE WORD OF EXHORTATION

“சகலவித கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும் கூக்குரலும், தூஷணமும் மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும் உங்களைவிட்டு நீங்கக்கடவது. ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” – எபேசியர் 4:31,32.

நமது ஆதார வசனங்களில் உபயோகித்த வார்த்தைகளை அதே அப்போஸ்தலர் வேறு இடங்களில், இவை தீயஆவிகள் மாம்சத்தின் கிரியைகளாகவும், சாத்தானின் கிரியைகளாகவும் கணக்கிட்டு வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவைகளை செய்கிறவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தினை சுதந்தரிப்பதில்லை என்று அப்போஸ்தலர் நமக்குக் கூறுகிறார். இந்த குணங்கள் நமது விழுந்துபோன சுபாவத்திலிருந்து வருவதாக அவர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். ஆனால் இவ்வுலகையும் அதன் ஆவியையும் துறந்திருக்கிறோம், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாக நாம் நமது மிக உன்னதமான கடமைகளை நிறைவேற்றும் கட்டாயத்தின் கீழிருக்கிறோம். அதன்படி, நமது விழுந்துபோன சுபாவத்தையும் தீமையை விரும்பும் அதன் மனப்பாங்கையும், புதிய சுபாவத்தின் முழு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கீழ்ப்படுத்தவேண்டும். பரிசுத்தஆவியாகிய பரிசுத்த சித்தத்திற்குள், தேவசிந்தையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் பழையசிருஷ்டியை கொண்டுவந்து, மாம்சத்தை சிலுவையிலறைந்து, ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குள் கீழ்ப்படிய சிறைப்படுத்துபவர்களாய் இருக்கிறோம்.

தேவ ஆவியின் விலையேறப்பெற்ற கனிகளோடு விரோதி மற்றும் விழுந்துபோன மாம்சத்தின் இந்த கனிகளுக்கு உள்ள முரண்பாடுகளை பரிசுத்தபவுல் கூறுகிறார். ஒரு ஆவி, பரலோகத்திற்குரியது, தேவத்துவமானது. மற்றதோ, பூமிக்குரியது, பேய்த்தனமானது, சிற்றின்பம் நாடுவது. பரலோகத்துக்குரிய கனிகளோ விசுவாசம், நற்குணம், சாந்தம், தயாளம், பொறுமை, சமாதானம், சுயகட்டுப்பாடு, அன்பு ஆகியவைகளாகும். இந்த கனிகளானது எதிராளியின் கனிக்கு நேர் எதிரானவை. நாம் தேவசித்தத்தை செய்ய பெருமுயற்சிஎடுத்து, பரிசுத்தஆவியின் நற்பண்புகளை உற்பத்திசெய்ய முனையும்போது, நமது விழுந்துபோன மாம்சத்தில் சுதந்தரித்துக்கொண்ட பலவீனங்களோடு இடைவிடாத போராட்டத்தை கண்டடைவோம். இந்த மாம்சத்தின் கிரியைகள் மற்றும் தீமையின் கிரியைகள் மேல் சிலர் குறுகிய காலத்திலேயே பெருமளவு வெற்றியடைகிறார்கள். ஆனால் வேறுசிலருக்கு மிகப்பெரிய போராட்டம் நேரிட்டு, தொடர்ந்து போரிட்டுவருகிறார்கள். ஆயினும் இந்த தீய குணங்களை கட்டாயம் சந்தித்து, ஜெயித்தாகவேண்டும், இல்லாவிடில், இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் பிரவேசம் ஒருபோதும் நமக்கு அருளப்படாது. விழுந்துபோன மாம்சத்தின் கிரியைகளை, இந்த தீமையின் தனிப்பண்பை அகற்றுவதற்காக நாம் வைராக்கியத்துடனும் விடாமுயற்சியுடனும் போராடுவதை கர்த்தர் கவனித்துப்பார்க்கிறார். நமது சொந்த இயல்பான பலவீனத்தை அறிந்திருந்து, நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தான் காவல்காத்து விழித்திருக்கவேண்டும். அதற்காக கர்த்தரிடம் உதவிகேட்டு கதறவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது, கர்த்தரது வார்த்தையால் இருதயமும் சிந்தையும் நிரப்பப்படும், அவன் தன்னை பாவத்திலிருந்து விடுவித்து தூய்மையாய் காத்துக்கொள்கிறான்.

நமது ஆதார வசனங்களில் அப்போஸ்தலர் கூறும் புத்திமதியை பகுத்தாராயும்போது, சொல்லப்பட்டவைகளில் மிக மோசமான பண்பாக முதலாவது குறிப்பிடவேண்டுமென்றால், “சகலவித கசப்பு” என்பதாகவே தோன்றுகிறது. கசப்புத்தன்மை என்பது ஒரு துர்வாடை வீசும்போது ஏற்படும் மனநிலையைக் குறிக்கும். நறுமணத்தன்மையோ அதற்கு நேர் எதிரானதாக இருக்கிறது. இருதயத்தில் ஏற்படும் பெரும் வெறுப்பை இது குறிக்கின்றது. மேலும் ஆதாரவசனத்தின் இறுதியில் கூறப்பட்ட “மற்ற எந்த துர்க்குணமும்” என்ற வார்த்தையோடு இது மிக நெருக்கமாக இணைந்துள்ளது. இருதயத்தில் துர்க்குணம் ஒருவரிடம் இருக்குமானால், அது கொடுங்குணத்துக்கு வழிநடத்தும், மற்றவருக்கு காயமேற்படுத்த வழிவகைதேடும். கசப்புணர்வு மற்றும் துர்க்குணத்தின் ஆவியை இருதயத்தில் நுழைய அனுமதிப்போமானால், நம் வாழ்க்கையின் எல்லா நடவடக்கைகளிலும் அது ஊடுருவி, புதுசிருஷ்டியாகிய கப்பலையே முழுமையாக மூழ்கடித்துவிடும். இதன் விளைவு மிகவும் விஷத்தன்மை வாய்ந்ததாய் இருக்கும். கோபப்படுவது ஒருவருக்கு இயல்பானது என்றிருக்கும்போது, ஒரு நொடிப்பொழுது பழிவாங்கும் எண்ணம் ஏற்படுவதும், இது மனதில் பதிந்து கசப்புணர்வை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்திவிடும் என்ற உணர்வில்லாதிருக்குமானால் மாம்சத்தில் கோபப்படுவதும் , மூர்க்கமும் பாவமாகும். இதை ஜெயிக்காவிடில் நிச்சயமாகவே அபாயகரமானது, இது கசப்புணர்வுக்கும் துர்க்குணத்துக்கும் வழிநடத்தவல்லது.

மனுஷர் உங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ, அதையே அவர்களுக்கு செய்யுங்கள்

“உங்கள் எரிச்சல் சூரியன் மறையுமுன்னே தணியக்கடவது” என்று கர்த்தருடைய வார்த்தை நமக்கு புத்திமதி கூறுகிறது. ஒருவருக்கு எந்தளவு எரிச்சல் அடைந்திருந்தாலும் அது ஒரு பொருட்டாக எண்ணாமல், எவ்வளவு விரைவில் எரிச்சலுக்கான காரியத்தை தீர்க்கமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் முடிக்கவேண்டும். கோபத்தையும், மூர்க்கத்தையும் வளரவிடக்கூடாது, அதை

காத்து ஆதரிக்கக்கூடாது; அவ்வாறு ஆதரிக்கும்போது, நிரந்தரமான கசப்பையும் வெறுப்பையும் அடையும்படி வழிநடத்தும். கோபம் என்பது மூர்க்கத்தைப்போல பலமில்லாத வார்த்தையாக தோன்றுகிறது. மூர்க்கம் என்பது ஒரு குறைபாடுள்ள, விழுந்துபோன ஜீவியின் நிலையை, வேரூன்றின, நீடித்த கோபத்தையும் , சீற்றம் மிக்கதும் பழிக்குப் பழிவாங்கும் நிலையையும் காண்பிக்கிறது. தூஷணம் என்பது அதிக வஞ்சனையானதும், கண்ணியை வருவிப்பதும், தூய்மையின் சாயம் பூசினதுமாய், துர்க்குணங் கொண்டது. அநேக ஜனங்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் ராஜரீக பிரமாணத்தை முறையாக செயல்படுத்த அறியாதிருந்து, சமன்செய்யப்படாத மனநிலையை உடையோராய், குணாதிசயத்தில் பலவீனராகின்றனர். இப்படிப்பட்டோர், பிறரது விஷயங்களைக்குறித்து; ''மற்றவர்கள் தங்களைப்பற்றி பேசுவதை விரும்புவதில்லை'' என்கின்றனர். மற்றவர்களை இவர்கள் நடத்துகின்றவிதத்தைப்போல, இவர்களை மற்றவர்கள் நடத்துவதை விரும்புவதில்லை. தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக தங்களை அறிக்கை பண்ணுகின்ற, தேவனோடு பரிசுத்த உடன்படிக்கைசெய்துகொண்ட கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து இப்படிப்பட்ட நடக்கை களையப்படவேண்டும்.

நீதியான கோபம், நீதியான மூர்க்கம் என்பதே இல்லை என்று நாம் கூறவில்லை. தேவன் துன்மார்க்கரிடத்தில் ஒவ்வொருநாளும் கோபம் கொள்கிறார். இன்றைய நாளளவும் பூமியின் தேசங்கள்மேல் அவரது நீதியான கடுங்கோபம் தூண்டப்பட்டுவருகிறது, அவர் அவர்களை அவர்களது இறுதி கவிழ்ப்புக்கென அடித்துவருகிறார். கோபங்கள் அனைத்தும் தவறானதாக இருக்குமானால், தேவனும் பாவத்தின் குற்றவாளியாகிறார். ஆனால் தேவனுடைய கடுங்கோபமும், அவரது கோபமும் எப்பொழுதும் முறையான தன்மையுடையதாக இருக்கும். அது மாம்சரீதியான கோபமோ அல்லது கசப்புணர்வோ அல்ல, தேவன் தீயோர்மேல் கோபம் கொள்கிறார், அவர் அந்த தீமைக்கு தண்டனை கொடுப்பதையே அவரது கோபம் அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஆயினும் வேதாகமம், கர்த்தர் கசப்பையோ அல்லது துர்க்குணத்தையோ உடையவராக ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை. தேவன் அன்பாய் இருக்கிறார். அவர் தீயோரிடத்தில்கூட நல்லவராயும் பொறுமையுடையவராயும் இருக்கிறார். அவர் எல்லாவற்றையும் நீதியின்படியும் அன்பின்படியும் செய்கிறார்.

தேவன் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்கு கோபப்படுவது அல்லது கடுங்கோபத்தை வெளிப்படுத்துவது சரியாய், நீதியாய் இருக்குமானால், நமது விஷயத்தில், நாம் எந்த சம்பவங்களிலாவது கோபத்தை அல்லது கடுங்கோபத்தை வெளிப்படுத்துவது சரியாய் இருக்குமா? நாம் சுட்டிக்காண்பித்தபடி, ஒருவர் ஒருசில சமயங்களில் முறையாக கோபத்தை வெளிப்படுத்த நேரிடும். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கோபத்தை நமக்கெதிராகவே வெளிப்படுத்துவது முறையானதாக உணரவேண்டும். நாம் முறையாக நமது வாய்ப்புகளை மேம்பாடுஅடைய செய்யவில்லை என்று கண்டறிந்தோமானால், நாம் நமது சிந்தனைகளையும் வார்த்தைகளையும், செய்கைகளையும் விழிப்பாய் காத்துக்கொள்ளாமல், அலட்சியப்போக்கில், கவனக்குறைவாக இருந்திருப்போமானால் நமக்குநாமே கோபப்பட்டு, சினமடையவேண்டும். ஆனால் நம் இருதயம் சரியாய் இருக்குமானால், இவ்விஷயத்தில் நாம் நம்மில் அதிக சினமடையவோ, அல்லது நமது பலவீனங்களினிமித்தம் சோர்ந்துபோகவோ கூடாது. மாறாக கவனத்தோடும், கர்த்தருடைய உதவியோடும், அதிகதிகமாகப் போராடி ஜெயங்கொள்ளவேண்டும். நாம் செய்த ஒவ்வொரு தவறுக்கும் ஒரு பாடத்தைக் கற்க பெருமுயற்சி செய்யவேண்டும்.

இருதயத்தை ஆராய்ந்தறிதல் அவசியமானது

மற்றவருடைய இருதயத்தை நிதானிக்கும் ஆற்றல் அல்லது உரிமையை நாம் பெற்றிருக்கவில்லை, ஆகவே நாம் கோபப்படுவதில் மிக தாமதமாகவும், நம்மை பிறரிடத்தில் வெளிப்படுத்தும்போது மிக கவனமாயும் இருக்கவேண்டும். கர்த்தருக்கு மட்டுமே தண்டிக்கக்கூடிய உரிமைஉண்டு என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாம்சத்தின் பலவீனங்கள், மற்றும் கறைகளுக்கெதிராக கர்த்தருடைய ஜனங்கள் போராடவேண்டும். இவைகளை விரோதியானவனும் அவனது சேனைகளும், கோபம், மூர்க்கம், சண்டை, துர்க்குணம், வெறுப்பு போன்றவற்றால் தூண்டுவார்கள். ஒரு வாதை வந்தால் பயப்படுவதுபோல், இவைகளைக்கண்டு நாம் பயப்படவேண்டும்.

இந்தக் கருத்து எப்பேர்ப்பட்ட விழிப்புணர்வை, எப்பேர்ப்பட்ட கூர்ந்து ஆராய்தலை நம்முள் செய்யவேண்டும் என்பதை, எப்பேர்ப்பட்ட ஊக்கமான ஜெபத்தை உதவிவேண்டி ஏறெடுக்கவேண்டும் என்பதை நம்முள் ஏற்படுத்துகிறது! தூஷண வார்த்தைகள், புறங்கூறுதல், அவதூறுபேசுதல் போன்றவற்றிலிருந்து எப்படி நம் நாவை காத்துக்கொள்வது என்பதையும் கூறுகிறது. ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் அன்பற்றதன்மை மற்றும் துர்க்குணத்தின் கனியைத் தருகிறது. நம் நாவை இவைகளிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள, இந்த தீமையின் வார்த்தைகள் இருதயத்தின் நிறைவிலிருந்து வருகிறது என்பதை நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். இதனால் நம்இருதயம் தேவனுடைய பரிசுத்தஆவியால் இயக்கப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட கசப்பான நீரை வெளிவிடாதபடி, கிறஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளதாக மாற்றப்பட்டு, காக்கப்படும்.

பூமியில் தூஷணம் பேசுகிறவன் உருவாகக்கூடாது என்று சங்கீதக்காரன் கூறுகிறார். தீத்துவுக்கும் தீமோத்தேயுவுக்கும் பரிசுத்தபவுலின் ஆலோசனையை தீத்து3:2–8 மற்றும், 1தீமோத்3:11லும் நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் சபை அங்கங்கள் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும், அன்பு, கருணையின்ஆவி மற்றும் பிறர் உணர்வுகளில்அக்கறைகொள்ளும் ஆவி அபரிதமாய் வாசம்பண்ணும்போது, ஒவ்வொருவரும் ஒரு

சகோதரரையோ, சகோதரியையோ குறித்து தூஷணம் பேசுவதிலிருந்து விலகுவதோடு நில்லாமல், ஒருவருடைய பெயருக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துகிற, குறிப்பாக, இந்த குறுகலான பாதையில் உடன் பயணிக்கும் ஒருவருக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துகிற எந்த வார்த்தையையும் கேட்கும்போது, வேதனையை ஏற்படுத்தும். வெவ்வேறு சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும், இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அடையும்பொழுது, எந்தளவு அதிகமாக கிறிஸ்தவ அன்பின் பிணைப்புக்களில் நெருக்கமாக கட்டப்பட்டிருப்பர்!

நாம் முன்பு கூறினதுபோல், பெரும்பாலான நம் அன்புக்குரிய நண்பர்கள் இந்த அன்பின் ஆவியிலும், ஒருவரையொருவர் கவனித்துப்பார்த்தலிலும் அதிகதிகமாக வளர்வார்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆயினும் ஒருசிலரிடத்தில் இன்னும் இந்த மேம்பாடு அடையப்படவேண்டும். நாவினால் தீங்கு இழைக்கப்படமுடியும் என்பது ஏறக்குறைய வரையறைக்குட்படாது. எவ்வளவு விழிப்பாய், கவனமாய் இருந்தபோதிலும், நமது ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருக்கவேண்டும். வேதாகமப் பாடங்கள் தொகுதி – 6, பக்கங்கள் 778முதல் 782(தமிழ்) வரையுள்ள பகுதிகளை வாசிக்கும்படி நாம் இங்கு வலியுறுத்துகிறோம். இவற்றை நினைவுகூர்வதன்மூலமாக நம் தூய்மையான சிந்தைகள் விழித்தெழுப்பப்படுவது நல்லது. குணாதிசய அமைப்பை கட்டி முடிப்பதற்கு நம் காலம் குறுகியதாயிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்கள் இரண்டாம் திரைக்கப்பால் ஒருவரைஅடுத்து மற்றவர் செல்வதைக் காண்கின்ற நம் மனதில் அதிகதிகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் நேசகுமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற, ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு மணிநேரமும், ஜெபத்திலும் நாம் அடையத்தேடுவோமாக. அவ்வாறு தேடும்போது, ஏற்றவேளையில்; “நன்று! உத்தமஊழியனே!” என்ற நம் போதகரின் இனிமையான குரலைக் கேட்போம், ஆமென்.

————————————